

forflag vilde vi ialtsald vise, hvad Forhandlingerne her ogsaa have lært os at kunne være nødvendigt, vise; at vi have ikke villet enten omgaae eller undgaae Bepværelsen af Regjeringens Spørgsmaal. Vi have ret maattet løbe den Fare, at maaskee Regjeringen ved vort Hovedforflag kunde paa eget Ansvar, som den ærede Premierminister ymte om, have antaget, at derved var givet Samtykke til den kongelige danske Arveløvs fuldstændige Ophævelse; vi maatte løbe den Fare, men vi vilde paa den anden Side, og vi maatte kundgjøre det, at det var vor faste Overbeviisning, at den danske Kongeløvs fuldstændige Ophævelse hverken var en Fordring i Londonertractaten eller en Forudsætning af den. Hvad nu denne ufortøvede og fuldstændige Ophævelse af den kongelige danske Arvelov angaaer, da har jeg saa godt som jeg kunde, eller dog saa godt, som den ærede Formand og alle Omstændigheder have tilladt (Hør!), udtalt og udtrykt, hvad der for mig er den reelle, danske, folkehistoriske, eller, om man vil, moraliske, mennekelige Grund til, at jeg, saalænge jeg har en Stemme, skal stemme imod vort Høelstatsministeriums Forlangende (Hør!) om den Kongelige danske Arveløvs Ophævelse i det nærværende Dieblit og under de nærværende Omstændigheder (Hør!), og jeg skal ikke trætte den høitærede Rigsdag med unødvendige Gjentagelser (Hør! Det er godt!); men hvad de formelle Grunde angaaer til at nægte det Samtykke, som Ministeriet forlanger, da maa jeg udbede mig Rigsdagens Dyræksomhed et Dieblit, især, fordi det igaar i den seierriigste Tone ikke langt fra mig er blevet paastaæet, at det var umuligt, at Prinds Christian af Glücksborg, selv naar han kaldes til Danmarks Throne ved de nærmeste Thronarvingers Afkald, ved den danske Konges og den danske Rigsdags Afdømmelse og med Stormagternes Bifald, at han da lofligt kunde bestige den danske Throne uden at den kongelige danske Arvelov var ophævet, ja, at det skal være klart af den 37te Artikel eller, som Grundloven betegner, Paragraph i Kongeloven, hvor der udtrykkeligt er sagt, at, naar Kronen tilfalder en Kvinde, saa maa hun ingentunde lade sin Mand befatte sig det aller-

mindste med Regjeringen, endstige overlade den alene til ham; jeg maa forundre mig over, at det kan være ubitterligt for Nogen, som befatter sig med Grundloven og Kongeloven, at denne Paragraphs Bestemmelse behøver ikke at ophæves, den er udtrykkelig ophævet ved Grundloven af 5te Juni 1849; vi læse nemlig, at hermed er den 1665 givne Kongelov ophævet, alene med Undtagelse af de Bestemmelser, der indeholdes i §§ 27 til 40, om Arvesølgen, hvilke ere stadfæstede i Grundlovens § 4. Altsaa, da Bestemmelsen i § 37 jo aabenbart ikke er en af de Bestemmelser om Arvesølgen, der ere stadfæstede i Grundlovens § 4, saa hører den aabenbart til det i Kongeloven, som er ophævet. Denne Paragraph eller Artikel 37 tør jeg da haabe vi Alle ville være enige om, kan ikke noget Dieblit forhindre Prinds Christian af Glücksborg fra, naar Kongen af Danmark og den danske Rigsdag er enig derom og selv har Stormagternes Bifald, enten tilligemed sin Gemalinde eller i hendes Sted, at bestige og bestde den danske Throne. Derimod skal jeg ikke nægte, at det endnu staaer for mig som en Umulighed, en juridisk og parlamentarisk Umulighed, at vi enten efter § 4 skulde kunne give vort Samtykke til en Ophævelse af den Arvesølge, som denne Paragraph kun tillader os at forandre, eller at vi ved en enkelt Afstemning her i Salen kunde forvandle den Kongelovens Ophævelse, som er grundlovlige: Kongelovens Ophævelse i den visse bestemte Grændser, til en Ophævelse uden alle Grændser. Jeg anseer det for umuligt, og jeg er vis paa, vi ere enige om det sande Ordsprog: „Umuligheder maa man selv med de reneste Beyergrunde ikke forlange“. Det vil heraf da ogsaa sees, at det Endringsforflag, vi have stillet til Hovedforslaget under Nr. 2, er ikke overflødig, thi det maa antages, naar ikke samme Hovedforflag skal være uantageligt og saaledes gaae Glip af den høie Bestemmelse, hvortil det ellers kunde synes født, eftersom det allerede i Buggen har som Endringsforflag modtaget store Fadderger, om ikke af Ministeriets egen Haand, saa dog fra Ministeriets Side, ja, fra begge dets Sider, baade Høire og Venstre.